ורבי עקיבא א"ל לכתוב לה • תימה לרב חסדא דאמר בפרק שלשה מינין (מיר דף מג:) לאביו בזמן שהוא שלם ולא בזמן שהוא לאיברים לדיליה לא איצטריך לה לאיברים מאי הוי דרים בלה יממא ויש לומר הא דרים לחובה כדרבי עקיבא ואידי דכתב יממא כתב לה :

למשרי אחר מכל האומות • מהכא נפקא לן דכאומות סלך אחר הזכר" : **כתיב** נמי "(וכתמיכם) לכתגא דבי רבי ישמעאל • ות"ת הא לאצטריך דדרשינן בפרק איזהו נשך (נ"מ דף עב:) מנין אם ראיתו טהג שלא כשורה שאתה רשאי להשתעבד בו וכו' וי"ל אסמכתא בעלמא הוא וקנס חכמים הוא כדי לייסרן: **כמה** עבדות אחרונה שאוסרתה איסור עולם • תימה דהוה מלי למפרך מה לעבדות האחרונה שכן רגלים לדבר שהרי קינא לה ונסתרה :

ת"ל ועד אין בה כל שיש בה • תימה כיון דהוא קינא לה ונסתרה והשתא אתי עד ד' דטומאה מסתמא בעל שתיק ולא מכחיש ליה ת"ל מלי לריך קרא דעד אחד נאמן אפילו טומאה בעלמא בלא קני וסהירה בכי האי גוונא היה מהימן כדאיתא בפרק האומר (קידושין דף סו:) אשתו זינתה בעד אחד וכו' תיבת לרבא דאמר התם הוה דבר שבערוה אלא לאביי דאמר מהימן מלי איכא למימר אלא ע"כ אית לן למימר דלאביי לא איצטריך קרא אלא היכא דמכחיש אע"ג דקינא לה :

נאמר כאן דבר ונאמר להלן דבר • תימה נאמר לי ג"ש אפילו בלא ג"ש מהיכא תיתי ליה דליהימן בה עד אחד מעבדות אחרונה ליכא למילף דאיכא פירכא : כמה

ורבי עקיבא א"ל לכתוב רחמנא "לה" ולישתוק "יטמא" למה לי ש"מ, ור' ישמעאל* איידי דכתב "לה" כתב נמי "יטמא" לכדתני דבי ר' ישמעאל דתנא דבי רבי ישמעאל כל פרישה שנאמרה ונישנית לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה לעולם בהם תעבודו = רשות דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר חובה מאי טעמא דרבי ישמעאל? איידי דכתיב °לא תהיה כל נשמה" איצטריך נמי למיכתב "לעולם בהם תעבודו" למישרי אחר מכל האומות שבא על הכנענית והוליד ממנה בן שאתה רשאי לקנותו *דתניא "מנין לאחר מן האומות שבא על הכנענית והוליד ממנה בן שאתה רשאי לקנותו בעבד ת"ל °וגם מבני התושבים הגרים עמכם מדם תקנו" יכול אף הכנעני שבא על אחת מן האומות והוליד ממנה בן שאתה רשאי לקנותו בעבד? ת"ל °אשר הולידו בארצכם" = מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם ור"ע "ממהם תקנו" נפקא "לעולם בהם תעבודו" למה לי לחובה ורבי ישמעאל "בהם" = ולא באחיכם ור"ע באחיכם מסיפא דקרא נפקא °ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך" ור' ישמעאל איידי דכתי "ובאחיכם" כתי' נמי בהם לכדתנ' דבי רבי ישמעאל דתנא דבי ר' ישמעאל כל פרישה שנאמרה ונישנית לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה א"ר חסדא ונותא בביתא כי קריא לשומשמא ואר חסדא תוקפא בביתא כי קריא לשומשמא אידי ואידי באתתא אבל בגברא לית לן בה

ואמר רב חסדא בתחילה קדם שרטאו ישראל היתה שכינה שרה עם כל אחד ואחד שנאמר °כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך" כיון שרטאו נסתלקה שכינה מהם שנאמר °ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך* א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל העושה מצוה אחת בעוה"ז מקדמתו והולכת לפניו לעוה"ב שנאמר °והלך לפניך צדקך" וכל העובר עבירה אחת בעוה"ז מלפפתו" והולכת לפניו ליום הדין שנאמר °ילפתו ארחות דרכם יעלו בתוהו ויאבדו" ר"א אומר °ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה* לשכב אצלה = בעולם הזה, להיות עמה = לעולם הבא. *תנן התם שהיה בדין: ומה עדות הראשונה שאין אוסרתה איסור עולם אינה מתקיימת בפחות משנים, עדות האחרונה שאוסרתה איסור עולם אינו דין שלא תתקיים בפחות משנים? ת"ל "ועד אין בה" כל שיש בה, וק"ו לעדות הראשונה מעתה - ומה עדות האחרונה שאוסרתה איסור עולם מתקיימת בעד אחד, עדות הראשונה שאין אוסרתה איסור עולם אינו דין שתתקיים בעד אחד? ת"ל °כי מצא בה ערות דבר" ולהלן הוא אומר °על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר" מה דבר האמור להלן - על פי שנים עדים אף כאן על פי שנים? הא' "מכי מצא בה ערות דבר" נפקא "מבה" נפקא "בה" ולא בקינוי, "בה" ולא בסתירה, וטומאה בעלמא בלא קינוי ובלא סתירה דלא מהימן עד אחד מנלן? נאמר כאן "כי מצא בה ערות דבר" ונאמר להלן "על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר" מה "דבר" האמור להלן עדים שנים אף כאן עדים שנים תנו רבנן אי זו היא יעדות הראשונה? זו עדות סתירה, יעדות אחרונה' זו עדות טומאה וכמה

קמתר • וגזירה שוה למילתא אחריתי נקט ומתניתין חסורי מיהסרא והכי תנא ליה ת"ל "בה" ולא בקינוי וכקינוי, וגזירה שוה לטומאה אלא קינא לה בעלמא ולא בעלה ובא עד אחד ואמר "לחי לה" דמהימן מקום דרגליים לדבר :

כדי

[ספרים גז: יבמות מב: יומא סט: נמן]

[לענין יומסין]

[ג"ל בהם]

עין משפט נר מצוה

יב א מיי' פ"ט מהל' מנהלים הלכה ג סמג עשין רכ :

ולא לחובה ויש לומר (מאגי' אחרינ)

ולא לחובה אלא לחובה

ולא לחובה

ולא לחובה

ול